

FOAIE PAROHIALĂ DECEMBRIE 2023



tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro



Și în această ultimă lună din an vom vorbi în Foaia parohială despre Sfânta Tereza a Pruncului Isus.

Terezei îi plăcea să picteze imagini sacre reprezentându-l pe Pruncul Isus, iar imaginile erau însoțite de acest comentariu dialogat al Sfântului Bernard: „Isuse, cum de te-ai născut așa de mic?” „Din iubire!”

Și pentru că îl iubea nespus pe Pruncușor, Tereza și-a propus „să îl mângâie pe Isus, să îl facă iubit de suflete”. Poate de aceea, în anul 1886, când Tereza avea aproape 14 ani, la Sfânta Liturghie chiar din noaptea de Crăciun, ea îi cere forță Pruncului abia născut. Întorcându-se de la Liturghie, aude din în-

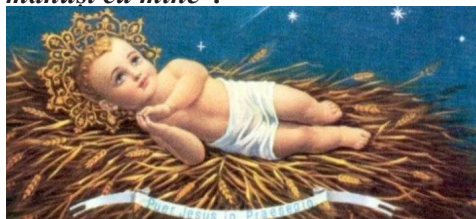
tâmplare cuvintele cu care tatăl spunea că este obosit să o mai trateze pe Tereza ca pe o copilă căreia i se mai dau cadouri de Crăciun. După o clipă de neliniște, Tereza se descoperă diferită, schimbată, obține ceea ce ea numește harul „totalei convertiri”. Experimentează capacitatea și bucuria profundă de a-și iubi gratuit tatăl, surorile, toată lumea. Ea a înțeles că **a te converti înseamnă a învăța să iubești gratuit și cu generozitate**: „Isus a făcut într-o clipă ceea ce eu nu am putut face în 10 ani” (manuscris A, 134).

În acea noapte de Crăciun, în care Isus s-a făcut slab din iubire, ea a devenit puternică sufletește – o adevărată minune. Mărturisește: în câteva clipe a

început să simtă că „iubirea îmi intră în inimă, obligându-mă să mă uit pe mine însămi pentru a face bucurie altora, și atunci am fost fericită”. De atunci și-a îndreptat zelul său către ceilalți, pentru ca să îl găsească pe Dumnezeu; atunci și-a propus „să îl mângâie pe Isus, să îl facă iubit de suflete”.

Își dorea să intre în Mănăstirea Carmelitană, doar că era prea tânără. Însă, un an mai târziu, la câteva zile după Crăciunul din 1887, ea primește acordul de a intra în mănăstire, Astfel. Tereza intră în Carmel pe 9 aprilie 1888, la 15 ani și 3 luni. Aici le va regăsi pe cele două surori ale sale, Paulina și Maria, și va căuta să respecte regula Ordinului Carmelitan.

Ceea ce vom citi în continuare poate reprezenta pentru unii dintre noi ceva ieșit din comun sau poate părea prea mult pentru creștinii de rând. Da, dar **așa a reușit Tereza să ajungă să fie declarată Sfântă și Învățătoare a Bisericii: printr-o viață de totală renunțare și de jertfire de sine, prin iubirea totală a lui Isus și numai a lui Isus, fără să primească nici o mângâiere sufletească din partea Lui sau așa cum ea însăși spunea: „Isus nu se poartă cu mânuși cu mine”.**



Grija Terezei de a-și păzi inima de orice atașament compensatoriu față de singurătatea la care se simțea chemată prin vocație este descrisă aproape fizic: „Îmi amintesc, postulantă fiind, că eram uneori cuprinsă de tentații atât de violente de a intra la Dumneavoastră (Mai-

ca Superioară) pentru a mă ostoi, pentru a culege câțiva stropi de bucurie, încât eram silită să trec rapid prin fața biroului și să mă agăț de rampa scării. Îmi veneau în minte o mulțime de permisiuni pe care să vi le cer; în sfârșit, Maică Superioară, găseam mii de motive spre a-i face firii pe plac... Cât de fericită sunt acum de a mă fi lipsit de ele încă de la începutul vieții mele de călugăriță, mă bucur deja de răsplata făgăduită celor ce luptă cu curaj. Nu mai simt acum că ar trebui să-mi lipesc inima de orice mângâiere, căci sufletul meu este întărit de Acela pe care, singur, voiam să-L iubesc. **Sunt fericită să văd că iubindu-L, inima mi se dilată; că poate dărui infinit mai multă tandrețe celor pe care îi îndrăgești decât dacă s-ar fi concentrat într-o iubire egoistă și lipsită de rod”.**

Așadar, nu era vorba, în primul rând, de „a-și lipsi inima de orice mângâiere”, ci de a ajunge la acea „iubire unică”, ce îngăduie apoi primirea împăcată, într-o inimă dilatată în acel scop, a oricărei afecțiuni omenești mângâietoare.

Confesorul ei spunea în cadrul proceselor de canonizare: „**Bunul Dumnezeu nu o copleșea cu desfătărilor unei pietăți afective, ci o pregătea pentru o virtute solidă, conducând-o pe calea uscăciunii, a privațiunilor și a încercărilor lăuntrice. Iar aceste încercări nu se trădau niciodată printr-o atitudine tristă sau îngrijorată. Ea le îndura cu o seninătate și o pace inalterabile”.**

În timpul reculegerii de pregătire pentru primirea veșmântului călugăresc, uscăciunea a fost pâinea ei de toate zilele: „Nu simt nimic alături de Isus: uscăciune!... somn!... Însă cel puțin e liniște!... Liniștea face bine sufletului... De vreme ce Isus vrea să doarmă, pentru ce L-aș împiedica? Sunt fericită că Isus nu se poartă cu mânuși cu mine: tratân

du-mă astfel, îmi dovedește că nu sunt o străină, de fapt, te asigur că nu Se dă peste cap ca să discute cu mine!”



Ziua îmbrăcării veșmântului a fost amânată; era o mare dezamăgire și o mare durere pentru Tereza, dar ea, cu eroism, spune: „*Cât de bun este cu mine Cel ce curând îmi va fi logodnic și de câtă amabilitate divină mă dovedă, nedorind să-mi îngăduie să mă atașez de NICIUN lucru creat! El știe prea bine că dacă mi-ar dărui măcar o umbră de FERICIRE, m-aș atașa de ea cu toată energia, cu toată puterea inimii mele; îmi refuză această umbră preferând să mă lase în întuneric mai degrabă decât să-mi dăruiască o falsă licărire care nu este El!* De vreme ce nu pot afla nici o făptură care să mă poată ostoi, vreau să-i dăruiesc totul lui Isus, nu vreau să dau făpturilor nici măcar un atom din iubirea mea. De mi-ar da Isus să înțeleg mereu că numai El este desăvârșita fericire atunci când El însuși pare absent!”

În timpul unei reculegeri, Tereza

spune: „Nu mi-a adus nici pe departe mângâiere, uscăciunea cea mai absolută și aproape părăsirea au fost partea mea. Isus dormea, ca întotdeauna, în mica mea luntre; ah! Văd limpede acum că arareori sufletele Îl lasă să doarmă liniștit în ele. Isus este atât de ostent să facă mereu eforturi, să vină mereu în întâmpinare încât se grăbește să se bucure de odihna pe care I-o ofer; fără îndoială, nu se va trezi înainte de marea mea reculegere în veșnicie, însă, în loc să mă doară, asta mă bucură în mod deosebit...”

„*Mulți Îl slujesc pe Isus atunci când El îi mângâie, însă puțini se învoiesc să-i stea alături lui Isus adormit pe valuri sau suferind în Grădina Măslinilor. Cine va voi, așadar, să-L slujească pe Isus pentru El însuși? Ah, noi vom fi acelea!...*”

Mai trebuie subliniat faptul că experiența unei astfel de „uscăciuni” nu se producea doar cu prilejul evenimentelor importante, ci a reprezentat o experiență aproape obișnuită în viața Sfintei Tereza, dându-i motive de smerenie și de creștere continuă în sfințenie.

Cu toate acestea, **Tereza nu a încetat nicio clipă să-l iubească pe Pruncul Isus.** De aceea, ar trebui să alergăm deseori la mijlocirea ei: „Dragă Sfântă Tereza, ajută-ne să ne încredem mereu, așa cum ai făcut-o tu, în marea iubire pe care Dumnezeu o are față de noi, astfel încât să putem imita în fiecare zi mica ta cale de sfințenie”. Ajută-ne să-l iubim mereu pe Pruncul Isus și să putem și noi spune cu inima deschisă: „**Isus este unica mea iubire**”. Și, asemenea Terezei, să putem afirma cu tărie: „**Am înțeles că tot ceea ce realizăm, oricât de strălucit ar fi, nu valorează nimic fără iubire.**”

Să învățăm iubirea de la Pruncul Isus și de la Sfânta Tereza a Pruncului Isus!

ANUNȚURI



Sfânta Liturghie solemnă din Ajunul Crăciunului va fi celebrată duminică, 24 decembrie, la ora 20:00

• Celebrarea liturgică va fi precedată, începând cu ora 18:30, de un Concert de colinde, susținut de Corul parohiei.

• **Luni, 25 decembrie, în Ziua de Crăciun, vom celebra patru Sfinte Liturghii: la orele 8:00; 9:00; 11:00; 18:00.**

• Același program liturgic va fi și **marți, 26 decembrie**, când este comemorat Sfântul Ștefan, primul martir.



• **Duminică, 31 decembrie, la ora 18:00**, în biserica noastră parohială va fi celebrată Sfânta Liturghie cu *Te Deum*, în cadrul căreia îi vom mulțumi lui Dumnezeu pentru toate binefacerile pe care ni le-a oferit în acest an.

**La ora 23:30, va fi expus spre adora-
re Preasfântul Sacrament, cei prezenți
având ocazia să treacă în noul an pri-
mind binecuvântarea euharistică.**

• **Luni, 1 ianuarie 2024 – Sfânta Fecioară Maria, Născătoare de Dumnezeu (Anul Nou) – Sfintele Liturghii** vor fi celebrate la orele **8:00; 9:00; 11:00; 18:00.**

• **Miercuri, 3 ianuarie 2024**, în comunitatea noastră va începe binecuvântarea locuințelor, care se va desfășura după un program ce va fi anunțat ulterior.